

क्र.नं. 3

वेदान्त

शंकराचार्य गीताभाष्यं

४६४/१४

(1)

॥अथश्रीमद्भगवद्गीतायाः सांकरभाष्यस्यप्रारंभः॥

शंकर साधु
गीतिकाः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणः परोवक्त्रादंडमवक्त्रसंनवां अंडस्यांतस्त्रिमे लो।
काः सप्तद्वीपावमेदिनी ॥ १ ॥ मनगवानसृष्टेदंजगत्तस्यचस्थितिचिकिर्षुमरीचादी।
नः प्रेसृष्टाप्रजापतीन्प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं प्रादयामास वेदोक्तं ततोऽन्यांश्चसनका
दीनुत्पाद्यनिवृत्तिधर्मं ज्ञानवेरायलक्षणं प्रादयामास विविधो हि वेदोक्तधर्मः प्र
वृत्तिलक्षणो निवृत्तिलक्षणश्च जगतः स्थितिकारणं प्राणिनामन्फदयनिः श्रेयस
हेतुर्यः सधर्मो ब्राह्मणधैर्वाणिनिराश्रमितिश्च श्रेयोऽर्थिनिस्त्रुष्टियमानो दीर्घे
णकालेनाऽनुष्ठाहृणां कामोद्गवादीयमानविज्ञानहेतुकेनाऽधर्मेणानिन्द्य

राम

१

(2A)

मानेधर्मे प्रवृत्तमानेचा धर्म जगतः स्थितिं परिपालयिषुः सञ्जादिकर्तानारा।
याणां खो विस्तुर्नो मस्य ब्रह्मणो ब्राह्मणत्वस्य रक्षणार्थं देवकां वसुदेवादेशेन किल सं-
वन्तु वा ब्राह्मणत्वस्य हिरक्षणे रक्षितः स्याद्वैदिको धर्मः। तदधीनत्वात् वर्णाश्रम-
नेदानां सच न गवान् ज्ञानैश्च यत्रास्ति बलवीर्यतेजोनिः सदा संपन्नः। त्रिगुणात्मि।
कां वैश्वं वीश्वं मायां प्रवृत्तिं वशीकृत्या जीऽवयो नूतानामीश्वरो नित्यशुद्धमुक्ता।
स्वप्नावोपि स्वमायया देहवानि वजान् इव च लोकानुग्रहं कुर्वन् लक्ष्मणे। स्वप्रयो।
जनानां वेपि नूतानुजिघृक्षया वैदिकं धर्मदयमर्जुना यशो कर्मोद्दमहोदधौ

शंकरभाष्य

(3)

निमन्नायोपदिदेश। गुणाधिकैर्हिगृहीतोनुष्ठीयमानश्चधर्मः प्रचयंगमिष्यती
ति॥ तंधर्मज्ञगवतायथोपदिष्टं नगवानुवेदव्यासः सर्वज्ञो गीताख्यैः सप्तभिः श्लोक
कैर्ज्ञानैरुपनिबन्धात्तदिदं गीताशास्त्रं समस्तवेदीयसंग्रहं ननुर्विज्ञेयार्थं न
दर्थविष्करणार्थायानेकैर्विद्वत्पदपदार्थवाक्यार्थन्यायसम्पत्त्यंतविरुधानेका
र्थत्वेन लोकि कैर्गृह्यमाणं सुपलम्भात्तद्विवेकतोऽर्थनिर्धारणार्थं संक्षेपेणो विव
रणां करिष्यामि। तस्मात्प्रशास्त्रस्य संक्षेपतः प्रयोजनं परंति! श्रेयसंसहेतु
कस्य संसारस्यात्यंतोपरमलक्षणं तच्च सर्वकर्मसिन्ध्यासपूर्वकादात्मज्ञान

राम

२

(3A)

निष्कारूपाधमद्रिवति। तथा इममेवगीतार्थधर्ममुद्दिश्यनगवतैवोक्तं। सहिधा।
र्मः सुपयसिो ब्रह्मणः पदवेदन इत्यनुगीतासुतत्रैवोक्तं। नैवधमीनचाधमि
। नचैवदिशुनाशुनीयः स्यादैकामनेलीनस्तत्तं। किंचिदचिंतयत्। ज्ञानंसत्यासल
क्षणमिति। इहापिचांतउक्तमर्जुनायसर्वधम्मनिपरित्यज्यमामेकंशरणं ब्र
जेति। अन्फदपाद्योपिप्रवृत्तिलक्षणधर्मावर्णश्रमांश्चोदिश्यविहितः। सदे
वादिस्थानप्राप्तिहेतुरपिसत्तीश्वरार्थबुध्याबुष्ठीयमानः सत्सत्त्वशुद्धयेनव
तिफलानिसंधिवर्जितः शुद्धसत्त्वस्यज्ञाननिष्ठायोग्यताप्राप्तिद्वारेणज्ञानोत्प

(५)

त्रिदेवतुत्वेन च त्रिः श्रेयसहेतुत्वमपि प्रतिपद्यते तथा च वक्ष्यति । ब्रह्मण्या धाय क
र्माणि योगिनः कर्म ऊर्वन्ति संगंत्य कात्म शुद्धये इति इमं विप्रकारं धर्मं त्रिः श्रेय
सप्रयोजनं । परमार्थतत्त्वं वा सुहेतुत्वं च परं ब्रह्मातिधेयं नूतं विशेषतो निव्यंज
यद्विशिष्टप्रयोजनसंबन्धानि धेयवद्भीताशास्त्रं । तेषु स्तदर्थविज्ञाने समस्तपुरुषा
र्थसिद्धिरित्यतस्तद्विवरणे पलः क्रियते मया । अत्र च दृष्टानुपांडवानीकं इत्यास्म
या वल्लयोऽप्येति गोविंदमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह इत्येतदंतः प्राणिनां शोकमोहा
दिसंसारबीजं नूतदोषोद्भवकारणप्रदर्शनार्थत्वेन व्याख्येयौ यथः । तथा ह्य ।

(4A)

निर

धिवां

स्तुनेतराज्यगुरुषुत्रमित्रसुशुस्वजनसंबंधवेषुअहमेषाममैतइत्येवंप्रत्ययनि
मित्रस्नेहविद्येदादिभिर्मित्रावात्मनःशोकमोहोप्रदशितौकथंनीष्प्रमहंसंख्येइ
त्यादिनाशोकमोहात्पांघनिहतविवेकवितानःस्वतएवज्ञत्रधर्मैयुधेप्रवृत्तोपि
तस्मात्सुक्ष्मत्तपररामपरधर्मचिन्ताजीवनादिकर्तुंप्रवृत्ते।तथाचसर्वप्रा
णिनांशोकमोहादिदोषाविष्टचेतसासनावतएवस्वधर्मपरित्यागःप्रतिषिद्धसे
वाचस्पात्।स्वधर्मैप्रवृत्तानामपितेषांवाङ्मनःकायादीनांप्रवृत्तिफलानिसां
धिपूर्वकैवसाहंकारायनवति।तत्रैवंसतिधर्माधिर्मेषचयादिष्टानिष्टजन्मसु

(5)

खडुःखादिसंप्राप्तिलक्षणः संसारो नु परतो न वतीत्यतः संसारबीजन्तौ शोकमो
 हौ। तयोश्च ससंन्यासादात्मज्ञानात् नान्पतो निवृत्तिरिति। तदुपदिदिह्युः सर्वलोका
 नुग्रहार्थमर्जुननिमित्रीकृत्वाह नगवान् वासुदेवोऽशोच्या नित्यादितत्र केचिदा।
 ऊः सर्वकर्मसंन्यासपूर्वकोदात्मज्ञाननिगमात्त्रादेवकेवलानुकेवल्यं न प्राप्पत
 एव। किंतु हिंश्चिदोत्रादिश्रोतस्मात्त्रादिकर्मसहितानुज्ञानात् प्राप्तिरिति सर्वा
 सुगीतासुनिश्चितोर्थइतिज्ञापकंचाऊरस्यार्थस्याऽथचेत्संमिमंधर्मसंग्रामं
 न करिष्यसि। ततः स्वधर्मकीर्तिवृद्धित्वापापमवाप्स्यसि॥ कर्मण्येवाधिकारः

राम
 त्वा४

(5A)

स्ते। ऊरु कर्मैव तस्मान्त्वमित्यादि। हिंसायुक्तत्वाद्द्वैदिकं कर्माधिष्मयेतीया।
मथाशंकातकार्या। कथं ज्ञात्रं कर्म युधलक्षणं गुरुत्वाद्दृष्टत्वादि हिंसा लक्षणं
अत्यंतं कर्म अपि स्वधर्म इति ज्ञत्वा नाधलक्षणं गुरुत्वाद्दृष्टत्वादि हिंसा लक्षणं
अत्यंतं कर्म अपि स्वधर्म इति ज्ञत्वा नाधलक्षणं गुरुत्वाद्दृष्टत्वादि हिंसा लक्षणं
स्मि इति ब्रुवताया वज्जीवादि श्रुतिनोदितानां पश्चादि हिंसा लक्षणानां च कर्मणां
प्रागेव नाधर्मत्वमिति सुनिश्चितमुक्तं नवतीति। तदसत्ज्ञानकर्मतिष्ठयोर्वि
नागवचनात् बुद्धिदयाश्रययोरशोच्यानित्यादिना नगवतायावत् स्वधर्मम

(6)

मपि चावेह्येत्येतदन्तेनयंयेनयत्परमार्थात्मित्वनिरूपणं तत्र तं सांख्यं तद्विषय
 बुधिरात्मनो जन्मादिविक्रियात्मावात्। अकर्त्तात्मेति प्रकरणार्थनिरूपणाद्या।
 जायते सा सांख्ये बुधिः। सा उचितानवति ते सांख्याः। एतस्या बुधेर्जन्मनः प्रागा।
 त्मनो देहादिव्यतिरिक्त कर्त्तृत्वोत्पत्त्यापेक्षो धर्माधिर्मर्त्तुर्वको मोक्षसाधना
 नुष्ठाननिरूपणलक्षणयोगः तद्विषया बुधिः योगे बुधिः सा बुधिः येषां कर्मि
 णां उचितानवति ते योगिनः। तथा च न गवता विनक्ते बुधीनिर्दिष्टो एषा तेऽनि।
 हितासांख्ये बुधियोगे त्विमांश्च एतत्प्रादि। तयोश्च सांख्य बुध्याश्रयांस्तं न यो

वियेक

राम

५

(6A)

गेन निष्ठां साख्यानां विनक्तां बह्वति। पुरा वेदात्मना मया प्रोक्तेति। तथा च योगबु॥
ध्याश्रयां कर्मयोगेन निष्ठां विनक्तां बह्वति कर्मयोगेन योगिनामिति। एवं सांख्य
बुधियोगं बुद्धिं चाश्रित्य हे निषेवित्कोत्तगवतोक्तेस्तान् कर्मणोः कर्त्वा कर्त्तव्यं
त्वानेकत्व बुधाश्रययोरेकपुरुषाश्रयत्वा संलवंपश्यता यथैतदिनागवचनं
तथैव दर्शितं शातपथीये ब्राह्मणे। एतमेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छन्तः प्रव्रजन्ती
ति सर्वकर्मसंविधाय तच्छेषेण किंप्रजया करिष्यामो येषां नो यमात्मा संलोकइ
ति। तत्र च प्राग्दारपरिग्रहात् पुरुषश्चात्मा प्राकृतो धर्मजिज्ञासोत्तरकाललो

न्यासं २

शंकरभाष्य

(७)

कत्रयसाधनंपुत्रद्विप्रकारंचवित्तमातुषदैवंच। तत्रमातुषं वित्तं कर्मरूपपि वृत्तो
कप्रसिद्धसाधनं। विद्यांचदैवंच वित्तं देवलोकप्रसिद्धसाधनमकामयतेत्यविद्याका
मवतएवकर्माणि श्रोतानिदर्शितानि तेनोत्पुत्याय प्रव्रजंतीति वक्त्वानमात्मा
नमेवलोकमिच्छतीः कामस्य विदितान्तेन द्विंतागवचनमनुपपन्नं स्यात् यदि
श्रौतकर्मज्ञानयोः समुच्चयोः समुच्चयान्निवृत्तौ न चार्जुनस्य प्रश्न उपपन्नोऽप्या
यसीचेत्कर्मणस्ते इत्यादि एकपुरुषानुषेयत्वासंनवं बुद्धिकर्मणि न गवताश्च
वमनुक्तं कथमर्जुनोऽश्रुतं बुधेश्च कर्मणोऽप्यायस्वन्तगवत्पक्षारोपयेन्मृषैव।

गीतायाः

राम

६

(7A)

ज्यायसीचेत्कर्मणास्त्रेमताबुधिरिति। किंच। यदि बुद्धिकर्मणोः सर्वेषां समुच्चय उ-
क्तं स्यादज्जुनस्मापि उक्तं वेति। यद्येय एतयोरेकं तन्मे बुद्धिसुनिश्चितं इति। कथं सु-
नयोपदेशो सत्यन्तरविषय एव प्रश्नः स्यात्। न हि पितृप्रशमनार्थिनो वैद्येन मधु-
रं शीतं च तौ कथमित्फपदिष्ट एतयोरेकं तन्पितृप्रशमनकारणां कृद्हीति प्रश्न-
नवति। अथाप्यज्जुनस्पन्नगवदुक्ताथविवेकानवधारणनिमित्तप्रश्नः कल्पेत-
थापि न गवता प्रश्नानुरूपं प्रतिवचनं देयं। मया बुद्धिकर्मणोः समुच्चय उक्तः
किमर्थमिच्छं त्वं ज्ञातोसीति। ननु पुनः प्रतिवचनमनुरूपं पृष्टादन्यदेव वेति।

(8)

मया पुरा प्रोक्ते इति वक्तुं युक्तं नापि स्मार्त्तेनैक कर्मणा बुधेः समुच्चये निप्रेते विना
 गवचनादि सर्वमुपपन्नं किंचित्प्रियम्पुत्रं स्मार्त्तं कर्म स्वधर्म इति जानतः तत्किं क
 र्मणि घोरे मां नियोजयसीत्कपालं चोऽनुपपन्नं स्मार्त्ता शास्त्रेऽपि स्मार्त्तेणा
 पि श्रोतेन स्मार्त्तेन वा कर्मणा ज्ञातस्य समुच्चयोन केन विद्दर्शयितुं शक्यः यस्य
 त्वं ज्ञानात्परागादिदोषतो वा कर्मणि प्रवृत्तस्य च तेन दानेन तपसा वा विशुधः।
 स त्वस्य ज्ञानमुत्पन्नं परमार्थतत्त्वविषयमेकमिदं सर्वं ब्रह्मा कर्तृचेति तस्य।
 कर्मणि कर्मप्रयोजने निवृत्तेऽपि लोकसंयहार्थं यत्पूर्वं यथा प्रवृत्तस्तथा प्र

राम

७

(8A)

वृत्तस्य यत्प्रवृत्तिरूपं हृत्पतेन तत्कर्म्येन बुधेः समुच्चयः स्याद्यथा नगवतो वा
सुदेवस्य ज्ञात्रकर्मचेष्टितं ज्ञानेन समुच्चयते पुरुषाथ सिध्यते तद्वत् तत्क
लानि संधंकारान्नावस्य तुल्यत्वात् विदुषः तत्त्वविनाहं करोमीति मत्पते न च
तत्फलमनुसंधत्ते। यथा च स्वर्गादिकामार्थिनोऽग्निदोत्रादिकाम्साधनात्
ष्ठानायादिताम्रेः काम्य एवाग्निदोत्रादौ प्रवृत्तस्य सामिन्नते विनष्टेऽपि कामे
तदेवाग्निदोत्राद्यनुतिष्ठतो न तत्काम्यात्प्रमग्निदोत्रादि न वति। तथा च दर्शयति
नगवानाऋर्वन्नपि न करोति न लिप्यत इति तत्र तत्र यच्च पूर्वैः पूर्वतरं ज्ञतं का

५१११

शंकर^२

श्रुति

श्रुति

(१)

भ्रमणौ वदिसंसिद्धिमास्थिता जनकादय इति तत्र प्रविशन्त्यविज्ञेयं तत्कथं यदि
तावत्पूर्वे जनकादयस्तत्त्वविदो प्रवृत्तकर्मणाः स्फुः ॥ ते लोकसंग्रहार्थं गुण
गुणेषु वर्तेते इति ज्ञानेनैव संसिद्धिमास्थिताः ॥ कर्मसंन्यासे प्राप्ते कर्मणा
सद्देवसंसिद्धिमास्थिताः ॥ न कर्मसंन्यासज्ञतवत इत्यर्थः ॥ अथ न वेतत्त्वविद
ः ईश्वरसमर्पितेन कर्मणा साधनत्वेन संसिद्धिं सत्वशुद्धिं ज्ञानोत्पत्तिला
क्षणं वा संसिद्धिमास्थिता जनकादय इति व्याख्येयं ॥ एतमेवार्थं जगत्वा
वदन्ति ॥ सत्वशुद्धये कर्म कुर्वतीति ॥ स्वकर्मणा तमस्यर्चसिद्धिं विदति

राम
४

(9A)

मानव इति उक्त्वा सिद्धिं प्राप्त्युत्तमं नित्यं वक्ष्यति सिद्धिं प्राप्तो यथा ब्रह्मेत्यादि
ना। तस्माद्गीतासु केवलादेव तत्त्वज्ञानात्प्रोक्तं प्राप्तिर्न कर्मसमुच्चिता इति निश्चि
तोऽर्थः। यथा चायमर्थः। तथा प्रकरणशोचिनो जपतत्र तत्र प्रदर्शयिष्यामः। तत्रैवं ध
र्मसंभूतचेतसोऽर्जुनस्य मद्गतिशोकसागरे निमग्नस्यात्मज्ञानादत्यत्रोद्धारण
मपरपन्नगवान्वासुदेवस्ततोऽर्जुनस्य मुद्दिधारयिषु रात्मज्ञानायावतास्य
ज्ञाहारोच्यन्ति तादिता ॥ ॥ अशोच्यन्तश्चोचस्त्वं प्रस्तावादांश्च ज्ञातव्यमेव ग
तास्तगतां मूंश्च नानुशोचन्ति पंडिताः ॥ न शोच्यन्ति शोच्यन्ती प्रज्ञोणादयः।

शंकर भाष्य

गी तम्याः

(10)

सद्ब्रह्मत्वात्। परमार्थस्वरूपेणैतित्यत्वात्। तानऽशोच्यान्तत्त्वशोचोऽनुशोचि।
तवात् अस्मिते प्रियं ते मन्त्रि मित्रं ब्रह्मैवितान्मृतः किं करिष्यामि राज्ञः सुखा।
दिनेति त्वं प्रसावतां बुद्धिमतं वादांश्च वचना निताषमे। तदेतन्मोहं पांडित्यं च
विरुद्धं मात्मनि दर्शयसि। उन्मत्त इव इत्यनिप्रायो यस्माद्गता सूत्रगत प्राणान्
मृता न गत प्राणान्मृतान्जीवतश्च तशोचंति पंडिताः आत्मज्ञास्त्रे विताः पर
मार्थतः पांडित्यं निर्विद्येति श्रुतैः। परमार्थतस्त्रुतित्यानशोच्यान्नुशोचसि अतो
मूढोसीत्यनिप्रायः। कृतस्त्रेन शोच्याः यतो नित्याः कथं॥१॥ नत्वेवाद्दं जानुता

राम

ए

(10 A)

संनत्वंनेमेजनाधिपाः॥तच्चैवतत्तविष्यामःसर्वेवयुतःपरं॥२॥तनुएवजातुकदा
चिदपिअहंतनासंकिंतुआसमेवातीनेषुदेहोत्पत्तिविशेषेषुदृष्टविद्यदिवनि
त्पएवाहमासंइत्यनिप्रायः॥तथानत्वंनासीःकिंतुआसरिवातथानेमेजनाधिपा
नासंकिंत्वासलेवतथानतत्तविष्यामःकिंतुतविष्यामएवसर्वेवयमतोऽस्माहे
दविनाशान्परंउत्तरकालेपिनिषिपिकालेषुनित्यात्मात्मस्वरूपेणोत्पत्तिप्रायः॥
देहनेदाबुद्ध्यावज्जवचनंतात्मनेदानिप्रायेणतत्रकथमिवनित्यत्मात्माइति
दृष्टान्तमाह॥॥देहिनोस्मिन् यथादेहेकोमारंयौवकंजरातथादेहांतरप्राप्ति

ना२

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com